

parcel, potem popis teh prememb (§. 12), ki zadostuje za popraviljanje naznanilnih načrtov, dalje vse z ozirom na zaznamovanje parcel narejene preuredbe (§§. 13, 14) se imajo v razvid postaviti tako, da je vse to pripravno za poročilo oblastnji, kateri se je naročilo, kataster popraviti.

§. 17. Potem, ko se je ustanovilo število, lega in zaznamba parcel, katere so v posesti kake stranke, so pozvedbe raztegniti na druge, za naredbo zemljiške knjige potrebne reči (§§. 19, 20 dež. zakonika od 25. marca 1874 dež. zak. št. 12.)

Kar se tiče predmetov teh pozvedeb, se je pri vseh obravnavah držati tistega povrstnega reda, ako ne priporočajo oziri na koristnost drugačnega ravnanja.

§. 18. Pozvedbe naj se vodijo na svojemu namenu primeren način, ter se morajo pri tem pred očmi imeti določbe postave o napravi zemljiških knjig od 25. marca 1874 dež. zak. št. 12, držeč se splošnje zemljejknjižne postave od 25. julija 1871, drž. zak. št. 95.

§. 19. Po vsaki obravnavi naj se vsi postavki, kateri se po tej obravnavi za rešene spoznajo, vpišejo v kazalo nepremičnin in posestnikov, ob enem naj se pa, če bi treba bilo, kazalo dopolni in popravi.

Po dokončani obravnavi z osebami vpisanimi v kazalu posestnikov je dognati obravnava z ozirom na tiste nepremičnine, katere, kakor se iz njih kazala vidi, še niso rešene.

Protokoliranje (zapisovanje v protokol).

§. 20. Kedar se protokolirajo posledki pozvedeb, se utegne nakazovati na gradivo, katero se je nabralo pri pripravnem delovanju, na pr. sklicevaje se na §. 4 od št. 2 tega ukaza navedeni vpis ali na posestno pôlo, ki se je pripravila pred začetkom naredbe (§. 22), ter ni treba ponavljati v njih zapopadenih dat, ako se je pri pozvedbah dokazalo, da so te date popolnoma v redu. Če se tako nakazovanje nanaša na druga pisma, je to storiti na tak način, da je istost postavka, na katero se je nanašalo, zanesljiva in se postavka lahko najde.

Vsakakor se pa morajo v protokolu prav v kratkem zaznamovati podlage, na katere se opirajo pri pozvedbah iznajdene lastninske pravice, utesnitve v razpolaganju, potem s kako nepremičnino zvezane pravice in zemljiške služnosti, kar se mora vse vpisati v zemljiško knjigo, in na katere se opira naprava zemljejknjižnega tela.

Na enak način se imajo navajati vse bistvene privolilne izjave strank.

Če so se bile vpeljale natančne dejanske pozvedbe, naj se pri protokoliranju posledkov tudi navajajo podlage, na katere se oni opirajo.

Ako stranke razločno zahtevajo, da se posamni izreki, ki pravno pomembo imajo, zapišejo v protokol, se jim ne more to zabraniti.

§. 21. Protokoliranje se more vršiti ali na posamnih pôlah, katere se za vsako obravnavo posebej odločijo in sešijejo po končani obravnavi, ali v zaporednem obravnavnem protokolu. Tudi v poslednjem primerljejji je, kar je mogoče, za to skrbeti, da se obravnave, katere so med seboj v zvezi, ne ločijo v protokolu, tudi ne, ko bi se njih vpisovanje pretrgati moralo.

Stranke morajo podpisati vsako obravnavo, katera se njih tiče.

Ako je protokol jako obširen, se morajo zaznamovati strani s številkami, ter se narediti imenik (register), da se lože najdejo posamne obravnave.

(Dalje prihodnjič.)

Zdravniška novica.

Zdravilo zoper steklino.

Ruski vladni časnik razglašča, da Petrogradski zdravnik dr. Bunson je že 80 ljudi, ki so bili od steklih psov popadeni, ozdravil s tem, da jih je 7 dni v navadne Ruske parnice (Dampfbäder) deval, ki so imele toploto od 45 do 50 stopinj. Če je pa popadeni človek že za steklino zbolel, pride le enkrat v take toplice.

Politične stvari.

Kako sodijo pametni politikarji najnovejše izjave mladoslovencev in mladočehov.

Pasje dneve, ko vročina na vse, kar živi, pritiska, postane tudi politično življenje bolj hladno, posebno, ker se ministri in druge osebe, katere politiko delajo ali krog katerih se politika suče, navadno pogubé po toplinah, kamor gredo vroča telesa hladit in krepčat. V takem času, katerega Francoz „saïson morte“ imenuje, so politični časniki v velikih zadregah, suhi kakor poper ali po solncu ogreta zemlja, toraj željno zgrabijo vsako kost, katero se jim tu pa tam vrže, ter jo do dobrega oglodajo ne preiskovaje, če je že niso prej kdaj glodali in kot popolnoma brezmeseno že proč vrgli.

Letos so dobili sicer mastno pleče, padel jim je namreč Bismarkov „napad“ prav iz meglá; pa ker so se s tako lakoto in tako silo spravili čez to pleče, je bilo kmalo oglodano in zdaj se, kakor bi nemec po svojem rekel, „ne zmeni noben pes več za ta napad.“

Ni čuda, da se ozirajo časniki zopet po kaki drugi, če še tako suhi kosti, in le zarad tega so pobrali mladoslovensko knjižuro „Slovenci in državni zbor“ in Gregrjev spis, v katerem je razvit mladočeski program: teh dveh suhih kosti bi se gotovo nemški listi ne bili lotili, ko bi imeli količkaj družega obirati.

Vošnjakova knjižura je „pogreta rihta“, kakor pravimo. To, kar imajo v nji razglašeni govori mladoslovenskih bogov: Vošnjaka, Razlaga, Pfeiferja in Nabergoja v sebi, so govorili — in sicer mnogo boljše — že drugi poslanci v državnem zboru, na pr. dr. Costa, Toman, celó Črne; če beremo to knjižuro, nas nehoté obhaja misel, da so ti štirje mladoslovenski matadorji govorili v državnem zboru le zato, da so mogli potem kaj tiskati in med kratkovidnim ljudstvom po tiskani besedi širiti svojo slavo, kar jim pa utegne spodleteti. Vošnjak ima pregovor: „scripta manent“, to je, kar sem pisal, to se bere; po tem pregovoru skuša, da čisto vse, kar on govori, svet izvé, da nič skritega ne ostane, kar on dela. Njega posnemajo vsi tovarši njegovi in tako delajo vsi skupno za lastno slavo brez ozira na to, je li njihovo delovanje domovini koristno ali ne. Ljudje take baže so že marsikatero kraljestvo razdrli, marsikak narod do pogube pritirali.

Pa da ne bo kdo mislil, da jih le mi tako sodimo, navedemo tu, kar gotovo nepristranski Dunajski politikar Schuselka v svoji povsod spoštovani, vsakemu narodu, vsaki pošteni stranki pravični „Reformi“ o najnovejši izjavi naših „mladih“ piše.

„Mladoslovinci in mladočehi — pravi „Reform“ — so napravili manifestacije, katere mora narodna in državopravna opozicija močno obžalovati. Mladoslovinci polagajo v spisu za razširjatev med ljudstvom namenjenem račun o svoji delavnosti v državnem zboru, in izrekajo, da so popolnoma ustavoverni. Postavijo se na tla ustave, na katerih edino se dá po njihovih mislih delati za blagor naroda slovenskega. Ti